

**Пізнавальне читання :
Навчальний посібник для 4-го
класу**

КУПИТИ

Про книгу

Запропонований посібник містить цікаві тексти та запитання, які допоможуть учителеві з'ясувати, чи зрозуміли учні зміст прочитаного. Для четвертокласників, батьків та вчителів початкових класів.

МАРКО БЕДЕНКО

ПІЗНАВАЛЬНЕ ЧИТАННЯ

Навчальний посібник

для 4-го класу

® Навчальна книга — Богдан
Тернопіль

УДК 82-93(075.2)

ББК 83.8я71

Б74

Беденко Марко

Б74 Пізнавальне читання : Навчальний посібник для 4-го класу / Марко Беденко. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2023. — 94 с.

ISBN 978-966-10-7073-7

Запропонований посібник містить цікаві тексти та запитання, які допоможуть учителеві з'ясувати, чи зрозуміли учні зміст прочитаного.

Для четвертокласників, батьків та вчителів початкових класів.

УДК 82-93(075.2)

ББК 83.8я71

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-7073-7

© Беденко М., 2013

© Навчальна книга — Богдан, 2023

Під пізнавальними текстами ми розуміємо сукупність навчальних, наукових, науково-популярних та інформаційних текстів — від параграфа в підручнику до інструкції щодо користування пирососом. Учні зможуть такі тексти:

- розуміти;
- аналізувати;
- порівнювати;
- видозмінювати;
- генерувати (створювати тексти відповідно до мети і завдань).

Тексти укладені таким чином, що дають змогу організувати як індивідуальну роботу, роботу в групах, так і фронтально з усім класом. При цьому форми можуть бути найрізноманітніші. Наприклад, учень читає текст мовчки, а потім переказує його, інші діти, не читаючи текст, намагаються відповісти на питання до нього. Якщо їм це не вдається, оповідач доповнює або змінює свою розповідь.

Важливо знайти і процитувати слова, які містять потрібну інформацію для відповіді на питання.

Інший варіант: учень запам'ятовує питання, а потім читає текст і дає відповіді на них.

Ми звернулися до учителів, і кожний із них запропонував різні варіанти роботи з нашим посібником, які допомагають досягнути потрібної мети.

Наші тексти дають змогу відстежувати причинно-наслідкові зв'язки і готувати дитину до розуміння механізмів, які існують в екології, економіці, праві, історії, техніці, і завдяки цьому закласти основу для подальшого розвитку у різних напрямках.

З текстами можуть працювати як досвідчені педагоги, так і батьки, які зацікавлені у зростанні свідомості і креативності дитини.

1. ПАВУЧОК, ЯКИЙ НЕ ЗНАВ, ЩО ТАКЕ ОСІНЬ

У лісі, неподалік болота, жив собі молоденький Павучок. Виплів він ловецькі сіті на гілочках куща і ловив ними мушок та комарів. Комарі собі ловляться, а Павучок сидить і прислухається до того, про що розмовляють тварини.

Коли це чує він, як одна Ластівочка повідає іншій:

— Ось і осінь уже скоро... Час нам з тобою до вирію линути!

— А що таке осінь? — запитав Павучок.

— Осінь — це така пора, коли всі мушки кудись щезають, і ми летимо далеко-далеко, — сказала Ластівка.

— Не може бути, — не повірив Павучок, — он скільки мушок навколо. Не можуть вони щезнути!

— Обов'язково щезнуть, — мовила Ластівка, — бо стане холодно.

— А як же я? — злякався Павучок. — Кого ж я ловитиму?

— Проживеш якось. Як і всі павуки. Коли ми з вирію повертаємося, то завжди зустрічаємо павуків.

— Я не хочу жити якось. Я хочу жити там, де є мушки. І взагалі, чому б мені з вами не полетіти?

— Ква-а-а! Ква-а-а! — засміялася Жабка. — Теж мені птах знайшовся! Летіти він хоче! Крила собі надбаєш, тоді і літай!

— Все одно полечу! — сказав Павучок, хоча в його голосі бриніла якась невпевненість.

Відтоді Павучок геть утратив спокій. Все думав, як би то йому крила добути й до вирію полинати. От тільки де ж їх узяти? Сидить він якомсь, думає собі, раптом чує — аж вітерець його павутину підняв і догори несе.

— Еге, — думає Павучок, — та мої сіті — це справжній килим-самоліт! Тільки ж вони заплутатися можуть, і тоді я впаду. А якщо не сіті, а одну довгу нитку-павутинку зробити? Розправити її за вітром й відпустити — нехай везе мене!

Випустив Павучок довгу нитку-павутинку, дочекався пориву вітру і полетів. Останнє, що побачив, — витріщені від подиву очі Жабки.

Вітер підняв павутинку високо над болотом і легенько поніс через ліси і поля, понад широкою рікою, а тоді знову через ліс... Павучок летів і радів своїй вигадці.

Але раптом вітер стих і павутинка почала опускатися. Та ще й так невдало — посеред міста, саме між будинками! Зачепилася вона за якийсь виступ на даху. І все. Скінчився політ!..

Висить Павучок на своїй нитці-павутинці і плаче:

— Ой-йой-йой! Куди ж це мене занесло? Пропаду я тут навіки!..

— Навпаки, — каже йому Горобець, — у місті тільки і життя! Коло людей стільки всяких тварин їжу собі знаходять!

— А тобі хіба не потрібно до вирію летіти? — запитав Павучок.

— Навіщо? — здивувався Горобець. — Мені в місті за будь-якої погоди і тепло, і ситно. І ти тут не пропадеш. Заліжай до тепленької щілинки, відпочинь, поспи, а тоді і сам зрозумієш, що тобі далі в житті робити.

А Павучкові і справді до болю спати хотілося... Заліз він у щілинку, як Горобець порадив, і заснув солодким сном.

Прокинувся, дивиться — аж усе довкола перемінилося! Коли засинав, вітер зривав останнє листя з дерев, а тепер вони були вкриті молоденькими зеленими листочками. Трава на землі свіжа, соковита, а сонечко таке тепле і лагідне-лагідне...

— Що ж це з природою трапилось? — здивувався Павучок.

— Весна настала! — сміється Горобець. — Ти всю зиму проспав. Ось, бачиш, і мушки вже літають.

— Мушки? Отже, час мені на полювання, — зрадів Павучок і почав плести свої сітки.

- 1) Чому Павучок хотів до вирію линути?
- 2) Чому він злякався зими?

2. ІЗ ГАРМАТИ НА МІСЯЦЬ

Письменник Жюль Верн сто років тому написав роман «Із гармати на Місяць». Читачі сприймали його як фантастику.

Зараз учені й інженери вже можуть побудувати таку гармату. Але не будують.

Навіть дитина може уявити, які руйнації спричинить снаряд, що вилетить із такої гармати. Але, виявляється, і всередині ядра буде не краще! До того ж більшість нещастя трапиться навіть не в момент падіння на Місяць, а ще під час розгону снаряда у стволі гармати.

Звісно, можна якимось чином розігнати його у гарматному стволі плавно й акуратно, аби не завдати шкоди космонавтам. Але тоді ця гармата має бути дуже довгою, завдовжки кілька кілометрів. Таке громаддя коштуватиме величезних грошей, політ на ракеті обійдеться набагато дешевше.

- 1) Коли політ на Місяць був фантастикою?
- 2) Чому не будують гармату для польоту на Місяць?
 - Це надто дорого.
 - Це небезпечно для космонавтів.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ